

ИЗВЕШТАЈ О НАУЧНОЈ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме, име једног родитеља и име	Панић Добрица Бојан
Датум и место рођења	11.09.1987. Крушевац

Основне студије

Универзитет	Универзитет у Нишу
Факултет	Филозофски факултет
Студијски програм	Историја
Звање	Дипломирани историчар
Година уписа	2006.
Година завршетка	2010.
Просечна оцена	8,74

Мастер студије, магистарске студије

Универзитет	Универзитет у Нишу
Факултет	Филозофски факултет
Студијски програм	Историја
Звање	Мастер историчар
Година уписа	2010.
Година завршетка	2011.
Просечна оцена	10,00
Научна област	Историја Срба у XIX веку
Наслов завршног рада	Устанак Срба у Турској 1841. године

Докторске студије

Универзитет	Универзитет у Нишу
Факултет	Филозофски факултет
Студијски програм	Историја
Година уписа	2016.
Остварен број ЕСПБ бодова	135
Просечна оцена	10,00

ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	Бојан Панић, <i>Основне школе и учитељи у Кнежевини Србији 1836. године</i> , Годишњак Педагошког факултета у Врању 1/2020, 23-36.	M52
	<i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i> Рад се бави развојем школства у Кнежевини Србији 30-их 19. века. Уводни део рада даје кратак осврт на историју школства од почетка Првог српског устанка. Централни део рада, употпуњен графичким приказима, садржи имена учитеља, основних школа, места у којима су подизане, карактеристике учитеља, њихово порекло, образовање и однос према раду и околини. На основу истраживања закључујемо да је 30-их година 19. века придаван већи значај оснивању школа и образовању младих људи, који би требало даље да развијају младу аутономну Кнежевину. Рад је писан на основу необјављене грађе из Архива Србије, објављених извора и релевантне литературе.	
	Рад припада научној области докторске дисертације	
2	Бојан Панић, <i>Петар Лазаревић Цукић, једна од најзначајнијих личности кнез Милошеве Србије</i> , Пешчаник, Часопис за историографију, архивистику и хуманистичке науке,	M53

	Историјски архив Ниш , 19/2020, 65-75.					
	<p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i></p> <p>У раду је дата биографија Петра Лазаревића-Цукића, једног од значајнијих личности историје српског народа након Другог српског устанка. Учествовао је у изградњи аутономне Кнежевине Србије и био је део управног система кнеза Милоша Обреновића. Обављао је различите послове, од личног обезбеђења кнеза до члана државног Савета. Био је члан Народне канцеларије, бринуо о конаку кнеза Милоша у Београду, управљао Карановцем и околином, био главни београдски полицајац, па поново старешина Ибарског среза, да би након тога од 1836. до 1842. године обављао функцију старешине Крушевачког среза и округа. Био је прек и самовољан што је изазивало сталне побуне против њега. Рад је писан је на основу архивске грађе из Архива Србије, објављених извора и доступне литературе.</p>					
	<table border="1"> <tr> <td>Рад припада научној области докторске дисертације</td> <td><u>ДА</u></td> <td>НЕ</td> <td>ДЕЛИМИЧНО</td> </tr> </table>	Рад припада научној области докторске дисертације	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	
Рад припада научној области докторске дисертације	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО			
3	<p>Бојан Панић, <i>Помоћ кнеза Милоша црквама и манастирима ван Кнежевине Србије (1831-1838)</i>, Нови правци истраживања у друштвеним и хуманистичким наукама, Наука и савремени универзитет 9, Ниш 2020, 59-71.</p> <p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i></p> <p>У раду је дат преглед помоћи, и то већином у новцу, црквама и манастирима ван Кнежевине Србије. Кнез Милош, његова породица и истакнуте личности српске државе тог времена, појављују се у изворима као ктитори. Након стицања аутономије Кнежевина Србија је у очима хришћанског света поново виђена као центар православне вере и помоћи нашем пострадалом народу у Османском царству, али и шире. Помоћ коју је кнез Милош Обреновић са својим чиновницима и црквеним великодостојницима упућивао црквама и манастирима ван Кнежевине Србије чиниле су и црквене књиге, свети сасуди, црквена звона, али и решавање проблема око земљишта које су православни манастири имали са Турцима и Арнаутима. Рад је писан на основу необјављене архивске грађе, највише из фондова Архива Србије: Књажевска канцеларија - Црква и свештенство и Збирке Мите Петровића, као и објављене грађе и доступне литературе.</p>	M63				
	<table border="1"> <tr> <td>Рад припада научној области докторске дисертације</td> <td><u>ДА</u></td> <td>НЕ</td> <td>ДЕЛИМИЧНО</td> </tr> </table>	Рад припада научној области докторске дисертације	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	
Рад припада научној области докторске дисертације	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО			
4	<p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i></p>					
	<table border="1"> <tr> <td>Рад припада научној области докторске дисертације</td> <td>ДА</td> <td>НЕ</td> <td>ДЕЛИМИЧНО</td> </tr> </table>	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	
Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО			
5	<p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i></p>					
	<table border="1"> <tr> <td>Рад припада научној области докторске дисертације</td> <td>ДА</td> <td>НЕ</td> <td>ДЕЛИМИЧНО</td> </tr> </table>	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	
Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО			
НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 5 радова, додати нове редове у овај део документа						
ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА КАНДИДАТА ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРАВАЊЕ ТЕМЕ						
Кандидат испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета да поднесе захтев за одобравање теме докторске дисертације		<table border="1"> <tr> <td><u>ДА</u></td> <td>НЕ</td> </tr> </table>	<u>ДА</u>	НЕ		
<u>ДА</u>	НЕ					
<i>Кандидат испуњава предвиђене услове.</i>						
ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА МЕНТОРА						
Име и презиме, звање	Мирослав Пешић, ванредни професор					
Ужа научна област за коју је изабран у звање	Историја (Историја Срба од 1800. до 1878 и Историја Срба од 1878. до 1918.)					
Датум избора	20.3.2019.					
Установа у којој је запослен	Филозофски факултет, Ниш					
Е-пошта	miroslav.pesic@filfak.ni.ac.rs					
Најзначајнији радови ментора из научне области којој припада тема докторске дисертације						
Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија				
1.	Божица Младеновић, Мирослав Пешић , <i>Први Балкански рат у мемоарима Павла Блажарића, у: Први Балкански рат 1912/1913. године: Друштвени и цивилизацијски смисао (Поводом стогодишњице ослобођења Старе Србије и Македоније 1913)</i> , Међународни тематски зборник, Ниш 2013, 287-300. ISBN 978-86-7379-289-7 ; COBISS.SR-ID 199512332	M14				

	Удк 94(497.11)“ 1912/1913“; 355:929 Blažarić P.(
2.	Божица Б. Младеновић, Мирослав Пешић , <i>На „Кућном фронту“- српкиње у Великом рату, у: Велики рат 1914-1918: узроци, последице, тумачења</i> , Међународни тематски зборник, књ.1, Ниш, 2016, 511-522 ISBN 978-86-7379-406-8; УДК 94(497.11)“ 1914/1918“ 355.1-058.65.055.2 (497.11)“1914/1918“	M14
3.	Божица Младеновић, Мирослав Пешић , <i>Југоисточна Србија у првим годинама Српске револуције (1804-1806,у:Српски народ на Балканском полуострву од 6. до 20. века</i> , Зборник радова, Ниш 2014, 277-289. УДК 94(497.11) „1804/1806“;ISBN 978-86-7379-343-6	M63
4.	Мирослав Пешић, <i>Напредна странка у Краљевини Србији од 1887. до 1896. године</i> , у: Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 87, Ниш, 2020, 55-72. 10.5937/zrpfnt-25426 ; UDK: 94(497.11)“19“ 329.13 (497.11)“18“	M51
5.	Miroslav Pešić, <i>The first liberal-radical coalition Government in the Kingdom of Serbia in 1887</i> , Philosophy, Sociology, Psychology and History, vol 17, 2, Niš 2018, pp. 137-147. Doi.org/10.22190/FUPSPH 1802137P ; UDC 323(497.11)“1887“ ISSN 1820-8495(print) ISSN 1820-8509 (online)	M52

Менторства у последње три године

Р. бр.	Име и презиме докторанда, тема докторске дисертације, факултет/универзитет	Датум именов.	Датум одбране
1.			
2.			
3.			
4.			

Ментор испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета

ДА НЕ

Предложени ментор испуњава предвиђене услове.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ

Предлог наслова теме докторске дисертације	“Крушевачки округ од 1834. до 1842. године”
Научно поље	Друштвено-хуманистичке науке
Научна област	Историјске, археолошке и класичне науке
Ужа научна област	Историја
Научна дисциплина	Историја Срба у XIX.веку

1. Предмет научног истраживања (до 800 речи)

Предмет нашег научног истраживања је историја Крушевачког округа од његовог формирања 1834. године, у склопу административних промена у тадашњој Србији, с нужним освртом на присаједињење крушевачког краја Кнежевине Србији 1832-1833. године. Хронолошка граница истраживања завршава се збацивањем кнеза Михаила Обреновића 1842. године, када долази до промене целокупне администрација у Кнежевини Србији, па самим тим и у Крушевачком округу. Истраживање обухвата политичке, културне, социјалне, верске, привредне, просветне, демографске и друге прилике у Крушевачком округу у наведеним хронолошким границама, а на основу необјављене архивске грађе из Државног архива Србије, објављених извора и литературе.

Након прикључења Крушевачке нахије приступило се новој административној организацији у Кнежевини Србији и 1834. године нахије постају окрузи, а капетаније срезови. Хронолошки оквир нашег истраживања везан је за ову врсту административне поделе, тј. за формирање округа. Крушевачки округ игра важну улогу у Кнежевини Србији, јер је као погранични био изложен сталним нападима Турака и Арнаута, а у исто време почела је његова изградња и увођење у званичне токове Кнежевине Србије. Истраживање многобројних сегмената историје Крушевачког округа и његов приказ представљаће важан допринос историји Кнежевине Србије.

Централна област округа био је Крушевац, подигнут у време кнеза Лазара, око 1371. године, који га касније узима за престоницу Моравске Србије. У турске руке коначно је дошао средином 15. века. Тада је Крушевац (Алаца Хисар) био седиште санџака.

Алацахисарски санџак био је подељен на 10 нахија, а 1541. године припојен је Будимском беглербеглуку. За време дуготрајних и честих ратова са Турцима број житеља у Крушевцу и околини је опао.

Крајем 18. века Крушевачка нахија је административно спадала под Алапахисарски или Крушевачки санџак. Жупа је чинила посебну Козничку нахију иако је економски била везана за Крушевац, административно и порески је припадала Вучитрнском санџаку, односно Приштинском пашалуку. Шашит паша, господар Крушевачког санџака, одлучио је да седиште санџака премести у Лесковац, крајем 18. века.

Српски устаници су ослободили Крушевац 1806. године. За крушевачког војводу је постављен кнез Андреја Илић. Након слома Првог српског устанка Параћин, Ражањ, Алексинац и Крушевац враћени су Лесковачком пашалуку. Током Другог српског устанка Крушевац није ослобођен.

У периоду од завршетка Другог српског устанка до случаја браће Вренчевић и борбе за прикључење Крушевца и околине Кнежевине Србији, становници ових крајева стално су се обраћали за помоћ кнезу Милошу, некада директно, а најчешће преко Милете Радојковића, који је био њихов земљак и управник Јагодинске нахије, која је била у саставу Кнежевине Србије, а у исто време се граничила са Крушевцем.

Становници Крушевца и околних села жалили су се на Турке, њихове злочине, зулуме, на хајдуке, изражавали жељу да се прикључе полуаутономној територији којом је владао кнез Милош. Чак и када су се Турци и Арнаути тукли и свађали између себе, опет су испаштали Срби, њихове породице и имања.

Као повод за подизање устанка у крушевачком крају 1832. године искоришћен је случај отмице девојака из села Мозгова код Алексинца које су извршила браћа Вренчевић из Крушевца. Легалну турску власт после смрти Шашит паше 1830. године у делу Лесковачког пашалука, узурпирани су његови наследници, углавном сестрићи новог лесковачког Исмаил-паше, Осман и Селим бег. Тај догађај кнез Милош је искористио за подизање побуне и снажну дипломатску акцију, која је резултирала повратком отетих девојака, суђењем пред Београдским везиром браћи Вренчевић и Хатишерифом из 1833. године, којим су Кнежевине Србији прикључене нахије, међу којима је била и Крушевачка. Још на почетку устанка, крајем 1832. године становници Крушевца и околине изабрали су чланове Суда и старешине, а након посете кнеза Милоша новоослобођеним крајевима на Видовдан 1833. године изабрано је ново руководство.

Након прикључења Крушевца и околине Кнежевине Србији радило се на увођењу тих крајева у званичне токове аутономне кнежевине. Од важнијих проблема у сачуваним изворима истиче се питање разграничења и сукоби са Арнаутима, који нису могли да прихвате ново стање и стално су изазивали сукобе. Поред тога карактеристично за овај период јесу иселјавања Турака, проблеми са својином, продајом имања, синорење (одређивањем међа и граница по селима и варошима), чему ће у раду бити посвећена посебна пажња, из разлога што је то била званична политика Кнежевине Србије. Крушевачка варош је 1836. године пресељена из мочварног дела на брдо изнад, у време старешине Петра Лазаревића Цукића. Исте године дозвољено је осморици грчких трговаца и механџија, који су још пре Првог српског устанка без породица дошли у Крушевац, да у новом делу вароши сазидају куће и радње и доведу породице из Грчке. Трстеник је премештен 1838. године, што је изазвало доста проблема и неслагања са среским старешином око поделе плацева за дућане, тако да се у читаву причу умешао Државни Савет и кнез Милош, који су на крају решили тај спор.

Питање становништва, његовог насељавања, одсељавања, разлога који су доводили до свега тога, затим број и улога усељеника у формирању вароши Крушевачког округа, биће истражени у посебно поглављу, посебно јер је Крушевачки округ био погранични и то је утицало на сталне промене у структури становништва. Током прве половине 1834. године извршене су припреме за први попис (коншкрипцију) целокупног српског становништва, који је отпочео у јуну исте године. Следећи попис становништва извршен је 1837. године. О структури становништва Крушевачког округа сачуван је велики број тефтера, који ће бити коришћени у раду.

Значајне личности које су обележиле историју Крушевачког округа након прикључења Кнежевине Србији биће обрађене у посебном поглављу. Ту треба споменути: Милету Радојковића, Алексу и Стојана Симића, Петра Лазаревића Цукића, Милосава Браљинца.

Проблеми на границама изазивани неслагањем и несхватањем пограничних Турака и Арнаута са новом територијалном поделом били су константни и изазивали огромне проблеме у срезovima Крушеваког округа, а највише у Козничком и Бугар Моравском. Појава куте 1837. године такође је захтевала већу контролу на границама. Рад ће садржати табеларне приказе караула, са именима старешина и момака задужених за чување граница.

Након ослобођења Крушевца формирале су се прве школе, које су се од 1835. године делиле на: правитељствене, општинске и приватне. Тада је Крушевац имао једну школу, која се делила на три класе. Посао учитеља обављао је Софроније Лазаревић, родом из Аустрије. Школски фонд основан је 1833. године. Након 1836. године Крушевац је имао старију и млађу правитељствену школу, а Осаоница (Трстеник) општествну (општинску) школу. Од ученика из Крушевачког округа који су након

основне школе уписали Гимназију у Крагујевцу помиње се само Павле Мутавцић (Вучковић), син Вучка Мутавцића, исправника Крушевачког округа.

Привреда у Крушевачком округу је припадала привредном простору Османског царства, те је било потребно време да се прилагоди и укључи у привредни систем Кнежевине Србије. Такође, дошло је до одсељавања представника муслиманске чаршије, који су чинили ослонац варошке привреде. Утицај еснафске стуктуре и зависност од сеоских заната и даље је била велика. Сапунарски радник Глиша Јанковић основао је 1839. године у Крушевцу радионицу за израду сапуна, која и данас постоји. Крушевачки округ је 1836. године имао 257 трговаца и занатлија.

Црква је играла важну улогу у образовању и просвећивању народа и увођењу реда у брачним и другим везама. У црквеном погледу крајеви који ће припасти Крушевачком округу били су део Нишке митрополије. Након ослобођења и формирања Крушевачког округа он је припојен Београдској митрополији.

2. Усклађеност проблематике са коришћеном литературом (до 200 речи)

Грађа за предложену тему докторске дисертације налази се у Државном архиву Србије. То су фондови: Књажевска канцеларија (КК), Државни савет (ДС), Министарство унутрашњих дела (МУД), Збирка Мите Петровића (ЗМП), Збирка поклони и откупи (ЗПО), Суд општенародни српски (СОС), Збирка тефтера (ЗТ), Главно казначејство (ГК), Министарство финансија (одељење промишљености МФ-П и казначејство МФ-К), Министарство просвете (просветно одељење МП-П), Министарство иностраних дела (инострано МИД-И, внутрено МИД-В и полицајно одељење МИД-П). Од објављених извора посебно треба истаћи збирке докумената Бранка Перуничича, *Крушевац у једном веку 1815-1915; Алексицац и околина; Град Светозарево 1806-1915; Земљишна својина у Србији 1815-1845; Једно столеће Краљева 1815-1915*, затим издања Државног архива Србије (Вуловић Данило, *Књажевска канцеларија, Нахија пожешка 1815-1839; Маринковић Мирјана, Турци са стране кнезу Милошу, Фонд Књажевске канцеларије, Документи на турском језику; Марковић Радосав, Књажевска канцеларија, Крагујевачка нахија 1815-1839*) и локалних архива, као нпр. документа из фонда *Књажевске канцеларије: Јагодинска нахија*. Незаобилазна дела за проучавање овог периода јесу *Финансије и установе обновљене Србије до 1842, I-III*, Мите Петровића. Тихомир Ђорђевић је између два светска рата објавио документа архивске грађе о занатима, еснафима и насељима у Кнежевини Србији, што у великој мери олакшава истраживање (*Архивска грађа за насеља у Србији у време прве владе кнеза Милоша: 1815-1839; Архивска грађа за занате и еснафе у Србији од Другог устанка до Еснафске уредбе 1847. године*).

Осим извора првог реда биће дат критички осврт на постојећу литературу. Монографије, чланци, расправе и закључци историчара који су се бавили овом тематиком добра су основа за детаљније истраживање.

Посебно дело које описује историју и развој града и округа у XIX веку не постоји. Прва монографија града објављена је 1971. године (Буда Илић, *Историја Крушевца 1371-1941*). Она не садржи научни апарат и стиче се утисак да је више намењена општој промоцији града, али може да пружи смернице за даља истраживања. Значајни подаци о историји Крушеваца садржани су у зборнику реферата са симпозијума одржаног поводом шест векова Крушевца 1971. године (*Крушевац кроз векове*). Треба споменути и монографије села у Крушевачком округу, које ће бити коришћене током истраживања.

О историји XIX века доста су писали академик Владимир Стојанчевић и професор Радош Љушић, па су њихова дела незаобилазна литература за проучавање овог периода

3. Циљеви научног истраживања (до 500 речи)

Циљ је истражити и презентовати историју Крушевачког округа у Кнежевини Србији у периоду од 1834. до 1842. године и сагледати политичке, културне, привредне, демографске и црквене процесе и питања.

Истицање улоге Крушевачког округа као пограничног и Крушевца као централног места, које се развија и шири у складу са тадашњом званичном политиком Кнежевине Србије. Важно је нагласити да је дошло до пресељења града, повећање броја становника, политичких прилика, завера и утицаја становника и чиновника Крушевачког округа на дешавања у Кнежевини Србији.

Потребно је истаћи улогу чиновника, трговаца, занатлија и управитеља, са освртом на значајне личности српске историје XIX века. Једна од њих је Милета Радојковић, који подиже буну против владе кнеза Милоша 1835. године. У изворима се спомињу и Петар Лазаревић, старешина среза крушевачког, Павле Урошевић, старешина среза бугар-моравског, Мирослав Браљинац, браћа Стојан и Алекса Симић и други.

Циљ је и објаснити постепени прелазак из феудалног у модерно друштво, из еснафског уређења у индустријску привреду. Важнији занати у овом периоду су: сапунџијски, папуџијски, терзијски, бојацијски, грнчарски, опанчарски, ковачки, сајџијски. Трговина је била у рукама Грка, Јермена, Јевреја

и Цинцара, али се и знатан број Срба бавио трговином.

Потребно је истаћи улогу и значај првих школа и установа културе, као саставног дела обликовања српског друштва XIX века. Прва основна школа прорадила је у Крушевцу одмах након ослобођења, а црква Лазарица је очишћена и освештана.

4. Очекивани резултати, научна заснованост и допринос истраживања (до 200 речи)

Очекивани резултати нашег истраживања треба да пружи:

- нове податке о историји Крушевачког округа у периоду од прикључења Кнежевини Србији до краја прве владе кнеза Михаила Обреновића (административна подела, старешине и управници, значајне личности, разграничење и константни сукоби на границима; борба против заразних болести, просветни, верски, културни и привредни развој...)

- разјашњење историјских недоумица локалне историографије (ко је био први управник Крушевачке нахије након ослобођења 1833. године; да ли су Марија и Миљкана насилно отете од стране крушевачких бегова Вренчевића...)

- нови приступ историјском истраживању и изучавању локалне историје деветнаестог века; (сагледавање важних догађаја и личности локалне и националне историје и стварање шире слике о дешавањима у аутономној Кнежевини Србији)

- приказивање историје једне управне области као дела целокупне националне историје 30-их и почетком 40- их година XIX века (посматрање Крушевачког округа као дела Кнежевине Србије и веза између значајних догађаја у наведеном временском периоду).

Истраживање о историји Крушевачког округа од формирања 1834. године до промене на челу Кнежевине Србије 1842. године треба да допринесе изучавању локалне историје, њеног посматрања у оквиру историје Кнежевине Србије, формирању институција и увођењу Крушевачког округа у званичне токове аутономне кнежевине.

5. Примењене научне методе (до 300 речи)

Истраживање обухвата рад са необјављеном архивском грађом, објављеном грађом и литературом, проналажење докумената о историји Крушевачког округа у наведеном периоду, њихово сређивање по областима истраживања, критика извора, повезивање, објашњавање и сортирање великог броја чињеница у историјски рад.

Композиција рада представљаће паралелни приказ збивања и појава у главним областима историје, тј. друштву, привреди, политици и култури у временском периоду од побуне у Крушевачкој нахији, њеног прикључења Кнежевини Србији и променама у административној подели 1834., до краја прве владе кнеза Михаила Обреновића 1842. године.

Предложена тема се прихвата неизмењена	ДА	НЕ
Коначан наслов теме докторске дисертације	“Крушевачки округ од 1834. до 1842. године”	

ЗАКЉУЧАК (до 100 речи)

Докторске дисертација кандидата мср Бојана Панића позабавиће се проучавањем историје Крушевачког округа, од његовог прикључења Кнежевини Србији и нове административне поделе на округе, уведене 1834. године, до краја владавине Михаила Обреновића 1842. године. У овом периоду дошло је до: одређивања граница округа, његовог укључивања у званичне токове аутономне Кнежевине, развоја вароши, урбанизације, оснивања школа, обнове и градње цркава и манастира, чувања граница, појаве заразних болести, развоја здравствене културе, оснивања војске, константног повећавања броја становника, истицања значајних личности, како на локалном, тако и на државном плану, укидања феудализма и тежњи за привредним напретком. Збацивањем Михаила Обреновића 1842. године завршила се прва влада породице Обреновић и наступио је нови период, који се одразио на читаву земљу, па и на Крушевачки округ. Комисија има задовољство да **предожи Наставно-научном већу Филозофског факултета и Научно-стручном већу за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу да прихвати овај предлог и тиме омогући кандидату мср Бојану Панићу да започне рад на својој дисертацији.**

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Број одлуке НСВ о именовању Комисије	8/18-01-008/21-028		
Датум именовања Комисије	22. 11. 2021.		
Р. бр.	Име и презиме, звање		Потпис
1.	Др Славиша Недељковић, редовни професор	председник	

	Историја	Филозофски факултет у Нишу		
	(Научна област)	(Установа у којој је запослен)		
2.	Др Мирослав Пешић, ванредни професор		ментор, члан	
	Историја	Филозофски факултет у Нишу		
	(Научна област)	(Установа у којој је запослен)		
3.	Др Милош Ђорђевић, ванредни професор		члан	
	Историја	Филозофски факултет у Нишу		
	(Научна област)	(Установа у којој је запослен)		
	(Научна област)	(Установа у којој је запослен)		
4.	Др Урош Шешум, доцент		члан	
	Историја српског народа у новом веку	Филозофски факултет у Београду		
	(Научна област)	(Установа у којој је запослен)		

Датум и место:

...Ниш и Београд 03.12.2021.